

KONTAKT

juli – augustus 2019

Vastzitten ...

Nooit iets durven ondernemen,
omdat je niet gelooft in jezelf.
Vastzitten aan je bezittingen ..
Altijd bezig zijn met meer en beter vergaren.
Vastzitten aan je angsten.
Nooit durven geloven dat het beter kan gaan.
Vastzitten aan je pessimisme...

Opstaan en verdergaan ...
Soms met angst,
want natuurlijk loop je risico's om
te struikelen, te vallen.
Opstaan en verdergaan.
Misschien kom je op onbekende wegen.
Opstaan en verdergaan.
Nieuwe dingen ondernemen, andere mensen ontmoeten,
onvermoede talenten in je zelf ontdekken.

Opstaan en verdergaan ..
Misschien valt het tegen
en moet je weer terug naar af

maar zo blijf je wel in beweging
en ben je dat niet verplicht aan je mens-zijn.
Je bent immers het enige wezen in de schepping
met een vrije wil.

Een mens heeft de keuze:
gevangenschap of vrijheid,
blijven zitten of verdergaan

een mens heeft de keuze ...

Goede reis!!

(Bron: Mediapastoraat RKK/KRO)

OVERDENKING

Vrome verhalen

"Ik hef mijne oogen op naar de bergen vanwaar mijne hulp komen zal"; zo klonk het door de Spullenbank (kringloopwinkel) in Kaatsheuvel.

Verrast keek ik op. Deze tekst klinkt buiten de kerk niet zo veel, laat staan hardop in een kringloopwinkel!

Psalm 121 zei ik tegen de verkoopster die met het houten bordje in haar hand stond om er een prijsje op te plakken. "Omdat u het zo goed weet, mag u het bordje voor 75 cent meenemen."

Ik bekeek het eens en had er niet zoveel belangstelling voor.

Maar goed, het was een oud houten bordje zoals er in de jaren 30, 40 en 50 duizenden in gereformeerde huiskamers en slaapkamers hingen. De verkoopster zei: "Och meneer, neem het toch mee. Het is voor een goed doel". Ik nam het mee en legde het thuis weg op mijn slaapkamer er niet meer aan denkend.

Totdat ik het weer in mijn handen kreeg 6 weken geleden. Het ging niet zo goed met mij. Ik had veel pijn doordat die hernia zich goed deed gelden en daar stond ik met dat bordje in mijn hand. Ik besloot het boven de deur te hangen, zodat ik elke keer als ik daarna keek de tekst kon lezen en dat troostte mij in die weken voor en na de operatie. Daarbij hoorde ook die prachtige preek van ds. Duijster uit Papendrecht. Die God vergeleek met een berg; op het zicht massief en onveranderlijk, maar keek men goed dan vonden er toch veranderingen plaats op en in die berg o.a. door het gebed van mensen.

Een mooi verhaal zullen jullie misschien denken. Een vroom verhaal, goed voor achterop de scheurkalender maar voor mij was dat realiteit, die tekst trok mij er doorheen zoals deze tekst en andere vele eeuwen lang mensen geholpen en getroost heeft.

Is de bijbel ook geen Boek met vrome verhalen waar gelovigen zich aan kunnen spiegelen en wat van kunnen leren?.

Geloof is voor vele mensen in deze tijd een privéaangelegenheid geworden. Het is ook vaak moeilijk om je gevoelens en gedachtes hierover onder woorden te brengen.

Een ieder gaat zijn of haar weg met God dat is zeker waar en geen weg is hetzelfde. Maar toch kunnen we elkaar ook bemoedi-

gen en ondersteunen om onze 'vrome' verhalen met elkaar te delen. Het kan kracht en geloof geven als je het misschien zelf niet zo ziet zitten. Zo is het Christendom ook begonnen met het vertellen van verhalen over het leven van Jezus, Zijn dood en Opstanding en wat God in hun leven zoal had gedaan en zo ging het Evangelie als een lopend vuurtje de wereld rond.

Het is ook weleens goed om bij jezelf te rade te gaan, waarom is geloof zo belangrijk voor mij en waar sta ik voor.

Binnenkort breekt de vakantie weer aan. Een tijd waar velen er weer op uittrekken om op adem te komen, te relaxen en cultuur op te snuiven.

Dit kan ook een moment zijn om je geloof op adem te laten komen, in de prachtige natuur, in oude kerken en kathedralen of gewoon aan het strand op de camping of gewoon rustig thuis. Neem het mee en denk er over na en ik hoop dat er veel mooie 'vrome' verhalen zullen ontstaan die we met elkaar kunnen delen.

Dieter Verbeek

BEDANKT

Ik wil iedereen hartelijk bedanken voor alle bezoeken, telefoontjes en kaarten die ik in de periode voor en na mijn herniaoperatie mocht ontvangen. Het raakte me en deed me echt goed om te voelen een gewaardeerd lid van onze gemeente te zijn. Ik heb erg genoten van het prachtige bloemstuk dat ik als groet van jullie allen op eerste Pinksterdag kreeg.

Dieter Verbeek

VANUIT JULIANALAAN 15

Het seizoen 2018-2019 is bijna afgelopen, de zomervakantie nadert. De uitslagen van de eindexamens zijn bekend, dus felicitaties voor de geslaagden: Veerle Heurter, Sander Kerkdijk, Lara en Luke Prins en Suzanne Sprangers.

Sommige kerkelijke activiteiten worden tijdelijk gestopt. Het gaat nu niet om een opsomming ervan, maar een keer aandacht voor de basiscatechisatie. Een deelneemster en haar moeder stuurden een bedankje waarin veel waardering werd uitgesproken voor Brenda Kerkdijk en Elise Noorlander, die de leiding hadden.

Zieken: Br. Dieter Verbeek onderging een herniaoperatie waardoor de zenuwpijnen zijn afgenomen. Herstel gaat langzaam en er zal waarschijnlijk nog een operatie volgen.

Br. Henk Braspenning, mocht naar huis om verder te revalideren. Ook bij hem langzaam herstel. Helaas moest zijn vrouw Anneke voor onderzoek worden opgenomen in het Elizabethziekenhuis. Gedenken wij hen, ds. Jaap Bol, br. Sybe Sijbesma en hun verwanten in onze gebeden.

Bij de diensten:

Op 30 juni overstapdienst. Nienke Nederveen en Lotte Visser verlaten de basisschool en dus ook de kindernevendienst om naar de jeugdkerk over te stappen.

Op 7 juli willen we het Heilig Avondmaal vieren.

Op 4 augustus wordt de dienst verzorgd door Brenda Kerkdijk, Riny Visser en Jan de Gruijter naar aanleiding van de gehouden geloofsgesprekken.

Op 18 augustus hoopt onze oud-predikant ds. Knibbe voor te gaan.

Op 25 augustus willen Stef en Carola Groenendaal-Dekkers hun dochter Floor laten dopen.

Henk Hoogendoorn

DE JARIGE 75+ IN JULI EN AUGUSTUS

4 juli	Dhr. H. Meinen
6 juli	Mevr. A.C. Braspenning-Rosenbrand,
9 juli	Dhr. H.J. Molendijk,
11 juli	Dhr. J.N. Pothof,
22 juli	Mevr. E. Koenen-v.d. Pol,
23 juli	Mevr. A. de Gruijter-van den Berg,
25 juli	Dhr. C. van Peer,
27 juli	Mevr. J. van Peer-Vos,
31 juli	Mevr. W.B. Knoop-Teuling,
31 juli	Mevr. M.M. Dekkers-Varossieau,
3 aug.	Mevr. P.J. de Rooij-Bogers,
11 aug.	Dhr. C.G. Versteeg,
17 aug.	Mevr. P.H. Ton,
22 aug.	Mevr. C. Timmermans,
30 aug.	Dhr. G.J. Boersma,

Voor al deze jarigen

een hartelijke gelukwens namens onze gemeente.

*We wensen u toe Gods nabijheid en kracht te ervaren
in dit nieuwe levensjaar.*

Een fijne dag toegewenst!!!

De bloemen zijn als groet van de gemeente de afgelopen periode
gegaan naar: fam. Braspenning, dhr. Hommel, Dieter Verbeek en
Mw. Brouwers-Vissers.

Wij zoeken de stilte .... (of niet?)

In de gemeentevergadering werd voorgesteld het orgelspel voor
de dienst maar af te schaffen. Dat zou bijvoorbeeld in de Rooms
Katholieke Kerk leiden tot stilte voor de dienst. Bij de paar keren
dat ik daar was vanwege een rouwdienst voor een bekende, is mij
dat in ieder geval niet opgevallen. In de vergadering bleken enke-
len het duidelijk niet eens met het voorstel.

In de pauze werd mij gezegd dat ik te hard speelde. Misschien is
dat zo en ik wil, zeker als organist, niemand kwetsen. Dus let ik
sindsdien op het door het orgel voortgebrachte volume.

Zo ook bij de muziek voor de dienst van Pinksteren. Dit feest zou aanleiding kunnen zijn voor veel vuur, maar ik heb me ingehouden.

Na binnenkomst van kerkenraad en voorganger speelde ik het aanvangslied nog zachter een keer voor en zag vanuit mijn ooghoek op het scherm van de beamer de bekende tekst:

Wij zoeken de stilte..., maar er waren aanwezigen die de stilte duidelijk nog niet gevonden hadden. Na herhaling van het aanvangslied werd het alsnog stil. Of de boodschap is overgekomen weet ik niet, maar geholpen heeft het gelukkig wel.

Henk Hoogendoorn

ZINGEN BIJ HET HARMONIUM IN ELZENHOVEN

Zingen blijven we ook deze zomer gewoon doen. Doet u weer mee? Op de volgende donderrdagen kunt u na de koffie om 11.00 uur aanschuiven in Elzenhoven: **11 en 25 juli** en **8 en 22 augustus** om 11.00 uur. We maken er een gezellig, muzikaal uurtje van. Henk Hoogendoorn

INLOOPCHTEND KERK DE BRUG

Thuisblijvers niet getreurd want bij ons zijn jullie van harte welkom voor een gezellig samen zijn op de **woensdagen 3 juli** en **7 augustus**. Om 10.00 uur staan de koffie en de thee klaar!! Graag tot ziens!!!!

Het koffieteam: Leny, Marian, Ellis, Froukje en Ineke.

STARTZONDAG KERK "DE BRUG" 8 SEPTEMBER 2019

Het is best lastig om een geschikte predikant te vinden die met ons het kerkseizoen wil starten. Natuurlijk altijd een mooie taak voor een eigen predikant. Maar dat zal niet lukken, want ds. Jaap Bol is nog te weinig hersteld.

In onze zoektocht hebben we een geschikte voorganger gevonden: Rob Favier. De oorspronkelijke datum moest wel aangepast worden en dat is nu **8 september** geworden.

Samen met Rob Favier zijn we bezig om er een mooie en enthousiasmerende dienst van te maken. En dat is eigenlijk wel toevertrouwd aan hem. Hij komt niet alleen preken, maar hij gaat ook voor ons zingen. Want naast voorganger is hij musicus en cabarettier. De preek op die zondag wordt afgewisseld met een lied, maar vormt wel één geheel. Wij zijn nog in overleg met hem hoe de dienst er precies uitgaat zien. Maar hij verzekert ons dat het een mooie dienst wordt voor jong en oud. Vandaar alvast deze aankondiging ruim twee maanden van te voren. Dus u kunt dat niet missen.

Of anders gezegd: u mag dit niet missen!

'Een goed verhaal' is het thema voor de startzondag. Maar wat bedoelen we met een goed verhaal? In de kerk leven en werken we vanuit het goede verhaal dat ons in de Bijbel wordt verteld. Gods

Woord in mensentaal, voor velen een bron van troost, bemoediging en inspiratie. Maar ook een boek dat cultureel en maatschappelijk relevant is, bijvoorbeeld als het gaat om omgang met de natuur of zorgen voor een ander. Bijbelse verhalen nodigen je uit om deze te vertalen naar je eigen leven. Daarmee wordt het goede verhaal van God en mensen een spiegel voor ons dagelijkse leven. Een goed verhaal laat je namelijk niet koud maar brengt je in beweging. Een goed verhaal houdt je niet voor jezelf maar deel je met anderen.

Een goed verhaal, wat een prachtig thema. Misschien hebt u zelf ook nog wel een goed verhaal. Laat het ons weten. Wie weet is het wel op de een of andere manier te gebruiken.

Wij zijn ook bezig met plannen voor na de kerkdienst. We gaan een mooie zomer tegemoet dus voldoende tijd om na te denken. Maar misschien hebben jullie ook nog wel ideeën om er een goede en inspirerende start van het nieuwe seizoen van te maken. Neem contact met ons op. Het zou best eens kunnen dat we dan wat langer met elkaar aan de koffie zitten.

Een ding staat vast dat we weer gebruik willen maken van de bakkunsten van onze gemeenteleden. Verleden jaar hebben we genoten van de cakes, appeltaarten en ander gebak. Dat maakte de koffie na de kerk tot iets feestelijks.

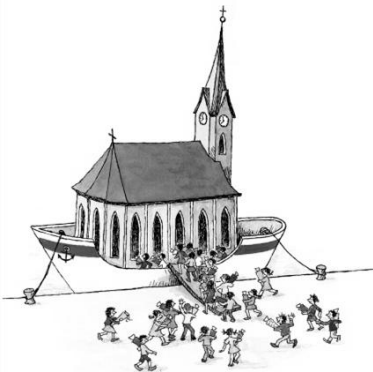
Dat willen we dit jaar zeker niet missen. Dus de enthousiaste bakkers onder ons kunnen weer aan de slag en leveren op deze manier een mooie bijdrage aan de startzondag.

Op zich al een goed verhaal.

Laat ons even weten of u iets wil bakken.

Dus graag 8 september in uw agenda schrijven voor een mooie startzondag. U hoort in het septembernummer meer van ons.

Matty Zoutewelle en Rien Visser

TROSSEN LOS !!

Ook in de kerk zal de start van het nieuwe seizoen passend worden gevierd om met enthousiasme aan de slag te gaan in het nieuwe seizoen!!!!

Op 8 september
gaan de trossen los!!!!

GELOOF EN GELUK

Zondag 4 augustus 2019 is het thema van de kerkdienst Geloof en geluk.

Ben je als gelovige gelukkiger, vergeleken met iemand die niet gelooft? Hebben geloof en geluk wel met elkaar te maken? In het voorjaar hebben we drie bijeenkomsten gehouden over dit onderwerp. We houden al jaren zogenoemde geloofsgesprekken. Door met elkaar over je geloof te praten, help je elkaar nadenken over hoe belangrijk het geloof eigenlijk voor je is. Je leert van elkaar en wij, Brenda, Riny en Jan, leren er ook van. Want droevige, maar ook gelukkige ervaringen hebben invloed op de manier waarop je gelooft.

Er is door de geloofsgesprekken voldoende materiaal verkregen om er een kerkdienst over te houden. Tijdens de dienst van **4 augustus** diepen we het onderwerp Geloof en geluk nog verder uit.

We hopen op een fijne dienst met elkaar.

Namens het pastoraat,
Brenda, Riny en Jan

STERRENHEMEL

In de nacht languit liggen in het gras. Handen onder het hoofd. In de diepe stilte blijkt het donker vol licht. Een vallende ster als een knipoog van de Eeuwige. Als levenselixer fonkelen sterren aan de hemel. Verlichte woorden, gesproken tot de door de nacht overvallen mens. Lichtende vuren die de kou en eenzaamheid verdrijven.

Het licht aan de hemel nodigt de in de duisternis mijmerende pelgrim uit te gaan stralen. In de ruimte te gaan staan en te fonkelen. Een diva te worden te midden van andere sterren. De nacht verdrijven door de ziel te laten sprankelen.

Lichtjaren aan energie doen ogen twinkelen. Zelfvertrouwen groeit. Een rijzende ster verleidt anderen ook het bestaan luister bij te zetten. De zwarte gaten in het leven te verlaten. Draden van zilver en goud te spannen. Een sterrenbeeld van liefde te vormen. Groots en uitnodigend. Een koninklijk gebaar van hoop. Spiraal van geloof in het leven. Een stelsel van diamanten dat het verdriet verdrijft.

Wanneer we elkaar om beurten laten uitblinken, ontstaat de hemel op aarde. Sterren stralen dan niet alleen maar aan het firmament.

voor de kleintjes

Rode kaart: OPHOEPELEN!

Hou je van sport? Welke sport denk je dat de meeste kinderen doen? Inderdaad, voetbal. Als je wilt gaan voetballen, is het belangrijk dat je de regels kent. Je hebt vast wel eens een gele kaart gezien. De scheidsrechter laat een gele kaart zien aan een speler die iets gedaan heeft wat volgens de regels heel gevaarlijk of echt onsportief is. Het is een waarschuwing van de scheidsrechter alsof hij wil zeggen: "Als je dat nog een keer doet mannetje/vrouwetje, dan ga je maar van het veld af". Als diezelfde speler het inderdaad nog een keer doet, laat de scheidsrechter nog een keer de gele kaart zien en meteen daarna de rode kaart. Als je de rode kaart voor je neus krijgt, weet je wat dat betekent: wegwezen! Je mag niet meer meedoen! En de volgende wedstrijd mag je ook thuis blijven. Dat is best streng eigenlijk: je krijgt één waarschuwing en de volgende keer vlieg je er meteen uit. Je kunt "sorry" zeggen zoveel als je wilt, maar het helpt niets. Geen vergeving: ophoepelen.

Als iemand iets doet wat niet mag, hoe vaak moet je hem dan vergeven? Eén keer? Twee keer? Petrus vroeg het eens aan Jezus: "*Hoe vaak moet ik iemand vergeven die slecht tegen mij doet?*" Petrus zelf vond zeven keer al heel wat. Maar Jezus denkt er heel anders over: "*Nee, Petrus, niet 7 keer, maar 70 maal 7 keer*". Dat is wel 490 keer!!! Dan raak ik de tel wel kwijt.

Ik denk dat Jezus bedoelt dat we niet moeten gaan tellen hoe vaak we iemand al vergeven hebben als hij om vergeving gevraagd heeft. Je moet het ALTIJD doen! Elke keer weer.

Nee, dat is niet gemakkelijk, dat zegt Jezus niet. En als je iemand vergeeft, als je het dus weer met elkaar goedmaakt, wil dat ook niet zeggen dat het allemaal niet zo erg was. Soms was het wel heel erg. Toch, doe het maar, elke keer weer. En weet je waarom: dat doet Jezus ook. Dat doet God ook. Hoe vaak je ook stomme of slechte dingen hebt gedaan, al was het nog zo erg, als je God om vergeving vraagt, krijg je het, de hoeveelste keer het ook was.

(uit: "Jezus kan niet voetballen" Rob Mutsaers)

voor de jongeren

Jezus ziet hem zitten!

Als mensen iets te moeilijk vinden, lopen ze er nogal eens voor weg. Je kunt vluchten in andere bezigheden, of je verschuilen achter een bepaalde houding. Er is lef voor nodig om niet te vluchten en de confrontatie aan te gaan. En het kan schelen als iemand je een zetje geeft. Dat gebeurt in dit Bijbelverhaal. Zacheüs is ervan overtuigd dat hij er toch niet bij hoort. Hij verschuilt zich in een boom. Maar Jezus ziet hem, in de boom én als mens.

Zie ik wéér niets, denkt Zacheüs. Nou ja, alleen maar ruggen van al die mensen. Balen dat ik zo klein ben. Ik kan natuurlijk met mijn ellebogen gaan werken. Maar de mensen zullen me toch nooit vooraan laten staan. Ze moeten me niet. Ze kijken me met de nek aan. Dat is mijn eigen schuld. Ik wilde een goede baan en rijk worden. Ik moest zo nodig belastingambtenaar worden. De Romeinen vragen steeds meer belastinggeld. Ik heb het bedrag nog wat verhoogd om in mijn eigen portemonnee te stoppen. Ik moet toch ook ergens van leven?

Even denkt Zacheüs erover om maar naar huis te gaan. Dat is de makkelijkste weg. Maar vandaag komt Jezus naar Jericho. Die kans krijgt hij niet nog een keer. Hij moet en wil die man zien. Opeens weet hij wat hij kan doen. Snel loopt hij naar het plein verderop.

Hij zoekt een geschikte boom en klimt erin. Zo, hier zit hij goed. Prima uitzicht op de weg. De takken van de vijgenboom beschermen hem. Dat voelt goed. De mensen zien hem niet en hij zit toch eersterangs. Zo hoort hij erbij en toch ook weer niet helemaal.

Langzaam beweegt de massa zich in de richting van het plein. Pratend met de mensen om hem heen komt Jezus steeds dichterbij. Zacheüs spitst zijn horen, hij probeert te horen wat Jezus zegt. En dan, als ze bij de boom komen waar Zacheüs in zit, blijft Jezus opeens staan. Zacheüs krijgt het er warm van. Jezus kijkt omhoog en hem recht aan. Ook de hoofden van al die mensen om

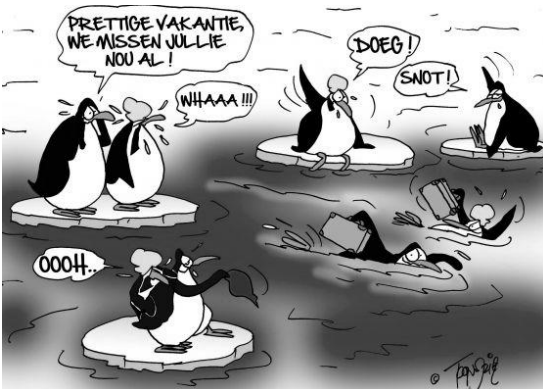
hem heen gaan omhoog. Zacheüs zou wel door de grond willen zakken. Maar hij kan geen kant op. Hij weet zich er geen raad mee. Jezus, die bijzondere leraar ziet hem, Zacheüs de belasting-ambtenaar, zitten!

'Zacheüs,' zegt Jezus, 'kom vlug uit die boom. Vandaag wil ik jouw gast zijn.' Zacheüs weet niet wat hij hoort. Supersnel springt hij uit de boom en staat hij naast Jezus op de grond.

En de mensen? Die spreken er schande van. 'Heb je het al gehoord?' zeggen ze tegen elkaar. 'Die Jezus is bij Zacheüs thuis. Die belastingambtenaar, die ons allemaal afzet. Dat kan toch helemaal niet? Die man is schatrijk geworden van onze zuurverdiende centen. Hij trekt zich niets van de wet aan en heeft ons uitgebuit.'

Wat er binnen in het huis gebeurt, horen de mensen niet. 'De helft van mijn bezit zal ik aan de armen geven,' zegt Zacheüs. 'En als ik iemand heb afgeperst, geef ik er vier keer zo veel voor terug.' Jezus zegt: 'Vanaf vandaag hoor je er weer helemaal bij Zacheüs. Bij God en bij mensen.' Zacheüs heeft zich in lange tijd niet zo gelukkig gevoeld.

JS (Uit Zinbox.nuXplore)

De Jeugdraad wil iedereen bedanken voor een mooi seizoen en een heerlijke, fijne, goede, prachtige, leuke, gezellige vakantie toewensen! Rust lekker uit, zodat we met frisse moed aan een spetterend nieuw seizoen kunnen gaan beginnen!

You did it!

Na al die jaren zwoegen, nu eindelijk de beloning. Gefeliciteerd met je diploma!

Mocht het niet gelukt zijn, dan veel sterkte voor het komend schooljaar en geniet van je vakantie.

De schoolverlaters van de basisschool wensen we veel succes op de nieuwe school.

Vakantie

Er naar uitkijken
naar toe leven
veel regelen
zorg
nog even dit
nog even dat
blij als 't zover is
doodmoe, verbeeld ik mij
de knop omzetten
tot rust komen
tijd voor ander dingen
bezinning
mijmeren
vergeten
genieten
tevreden gevoel.

Even had ik geen haast!

Iedereen een fijne vakantie gewenst!!! De Redactie

Lieve mensen,

Ik zou nog wat laten horen hoe mijn vakantie is geweest. Nou bij deze dan. Geen verslagje zoals andere jaren.

Mevr. Dekkers, mevr. Koenen en ik zijn een week op vakantie geweest in het Hydepark in Doorn. Het was weer geweldig. De verzorging was prima en het eten en drinken zoals we gewend zijn. Voortreffelijk. Verder was er voor elk wat wils, van gym tot bingo en optredens van verschillende koren. Op woensdag hadden we 's middags en 's avonds markt. Jammer dat er niemand was uit onze kerkgemeenschap, maar het zij zo.

De markt heeft € 5.800,-- en nog wat opgebracht. Ik weet het niet precies meer. Zondag was er een kerkdienst met een collecte voor de kankerbestrijding à € 350,--. Goed hè!

Al met al hebben we een fijne week gehad. We hopen maar weer op het volgend jaar.

Lieve groetjes,

Riek Verduijn-de Hoog

“GEDENKT UW VOORGANGERS” (18)

Dit keer geen predikant van onze kerk in “Gedenkt uw voorgangers”, maar een eenvoudig man: Martinus Kruijf, geboren 6 oktober 1915 – overleden 4 februari 1986. Hij woonde in een klein boerderijtje aan de Zuidhollandschedijk en diende de gereformeerde kerk van Vrijhoeve-Capelle jarenlang als ouderling. Daarnaast was hij een betrokken gemeentelid waar nooit tevergeefs een beroep opgedaan kon worden. Verder was hij actief in de kiesvereniging, de zangvereniging, het veefonds en de begrafenisvereniging De Laatste Eer.

In zijn memoriam lezen we; *“Vreemd zal het zijn broeder Kruijf voortaan te moeten missen in onze kerkelijke gemeente.*

Niet alleen tijdens de zondagse eredienst, dat achtte hij niet meer dan vanzelfsprekend, maar ook bij zorgen, ziekten en overlijden konden de gemeenteleden op steun van broeder Kruijf rekenen.

Hij was er altijd, of als ouderling of als meelevend gemeentelid.

Alles wat er binnen de gemeente gebeurde had zijn warme belangstelling, gespreksavonden, gemeentevergaderingen. Voorlopig zal het vreemd en onwennig zijn om zijn persoon, zijn inzicht, zijn stimulans, zijn kritiek te moeten missen in de gemeente” De

reden dat hij zo actief kon zijn in kerk en maatschappij was dat hij als kleine zelfstandige alleen voor zichzelf hoefde te zorgen en zijn eigen tijd kon indelen en heel sober leefde. Hij zocht geen geldelijk gewin en carrière, maar leefde van wat zijn kleine boerderijtje opbracht. Hij leefde niet om te werken, maar werkte om te leven. Dankbaar was hij dat hij de laatste jaren van zijn leven nog een echtgenote aan zijn zijde mocht hebben. Na een kort ziekbed stierf hij op zeventigjarige leeftijd. Aan een vruchtbaar leven was, nog te vroeg, een einde gekomen.

Hij werd begraven met de tekst "Welzalig hij die de God van Jakob tot zijn hulpe heeft (Psalm146;5)".

Een gewone man, een man van zijn tijd, een man ook die vele veranderingen meemaakte in de kerk. Velen van jullie zullen hem nog herinneren al was het maar dat hij als een van de laatste boeren met paard en wagen door het dorp reed.

Een diepgelovig man, die vanuit zijn geloof zich inzette voor kerk en maatschappij, die streng voor zichzelf maar ook voor anderen kon zijn. Die door zijn rechtlijnigheid niet altijd begrepen en ook soms gevreesd werd. Streng kon hij zijn bij huisbezoeken waar men wat vrijer dacht. Daar leed hij ook onder, want hij deed alles met de beste bedoelingen. Vernieuwingen of veranderingen werden door hem kritisch gezien en niet zonder slag of stoot geaccepteerd, maar hij stond voor iedereen klaar en was altijd hartelijk en vriendelijk.

33 jaar geleden overleed Marinus Kruijff en werd hij begraven op het kerkhof aan de Heistraat rechts achterin. Na een zorgvuldige procedure werden in de zomer van 2018 bijna 300 graven geruimd waaronder ook dat van hem. Op het gezamenlijk graf waarin alle stoffelijke resten begraven zijn, staat buiten het namenmonument ook aan weerszijde hiervan een aantal grafstenen die daar hergeplaatst zijn als nagedachtenis en daar is de zijne ook een van.

Dit is ook de reden dat ik het leven van broeder Kruijff of "krufke" zoals hij ook wel genoemd werd hier beschrijf.

Op zijn grafsteen staat geschreven: *"Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven".*

In Jezus ontslapen den 4 den februari 1986 mijn lieve man, onze broeder en vriend.

Marinus Kruijf geb. 6 okt. 1915. Broeder en vriend van velen, vriend en kind van God.

- wordt vervolgd -

Dieter Verbeek

Christine van Reeuwijk (c.van.reeuwijk@hetnet.nl) ervaart als chronisch zieke dat steeds meer mensen niet meer weten hoe te reageren. En put hoop uit een gesprek met basisschoolleerlingen die haar wel vragen durfden te stellen.

VRAGEN STELLEN

Opvallend: hoe langer ik ziek ben, hoe meer mensen niet meer weten hoe ze moeten reageren. En daardoor wordt ons 'contact' nog meer dan eerst eenrichtingsverkeer: hij of zij vertelt graag over zichzelf, maar gaat vrijwel volledig aan mij voorbij. Een enkeling uitgezonderd, die soms gewoon zegt niet te weten wat te moeten zeggen of schrijven, maar dat vind ik juist alleen maar fijn.

Ik vind het vooral moeilijk dat steeds meer mensen dit normaal gaan vinden, ook degenen met wie ik mijn teleurstellende ervaringen eerst nog wel af en toe kon delen.

'Ach joh, maak je niet zo druk, de gezonde ander heeft gewoon geen tijd voor jou.'

De solidariteit neemt in mijn ogen, mede door de versnelde maatschappij, steeds verder en zorgelijk ver af.

Dan ineens denk ik terug aan het waardevolle gesprek over leven met een chronische ziekte dat ik vorig jaar met groep 7 en 8 van onze plaatselijke basisschool had. Is het de eerlijkheid, het pure, grappige, verrassende van de leerlingen wat me opnieuw raakt? Ongetwijfeld, maar wat me vooral treft: de kinderen stelden vragen en waren niet bang voor de antwoorden die ik gaf. Sterker nog, het riep enkel maar nog meer vragen op, er bleven maar vingers komen.

'Wat rot dat je bijna altijd in bed moet liggen en dat er geen medicijn voor je ziekte is. Hoe gaat het vandaag met je, kun je er dood aan gaan, vind je het erg dat je geen kinderen hebt, kun je een boek lezen en welke boeken lees je, kun je in de tuin liggen en hoe doe je dat dan, en...'

En ook ik stak mijn vinger regelmatig op.

'Hoe is het voor jullie dat ik in een rolstoel zit, kennen jullie mensen met een handicap, en...?'

En tegen mijn oudste neefje die ook in die klas zat, zei ik: 'Jij bent natuurlijk gewend aan mijn situatie, maar wat vind jij het moeilijkste aspect?'

Waarop hij weldra antwoordde: 'Nou, het went nooit dat je ziek bent.'

Onze ogen vingen elkaar en lazen elkaars hart. De leerlingen waren stil, doodstil en staken op het juiste moment opnieuw hun vinger in de lucht.

Hun juf klom op tafel, maakte een groepsfoto die me voor altijd herinnert aan dit gave, zuivere moment. Het is een bron van troost en hoop voor al die keren waarop volwassenen uit angst of misschien ook uit tijdsdruk weer geen vinger opsteken, zichzelf en daardoor ook mij geen vragen stellen:

ziek-zijn, went nooit, genegeerd worden ook niet, maar het kan gelukkig echt anders!

Vriendelijke woorden kunnen kort zijn
en makkelijk uitgesproken worden
maar hun echo duurt eindeloos voort.
(Moeder Teresa)

Mensje

Ik -Tolleke- zit regelmatig in de kerk 'De Brug'. Was u er ook toen we meegevoerd werden naar de sterrenhemel boven de prairie in Idoha? Tolleke zag zich al staan naast de predikant op die veranda. Wat een prachtige sterrenhemel en niet vervuult door grote hoeveelheden licht van Waalwijk, Tilburg of de kassen van Elshout. Dat dan ineens Psalm 8 bij je naar boven komt, is te begrijpen. De dichter schrijft daar 'U die aan de hemel uw luister toont ...' en 'Zie ik de hemel het werk van uw vingers ...' Maar om dat geweldige natuurverschijnsel ging het niet die zondag.

Ja, daaruit blijkt natuurlijk wel hoe machtig God is. Tolleke zou zich daar bijna klein bij gaan voelen. Maar dat is nou net niet de bedoeling volgens onze dienstdoende voorganger. Want er staat nog meer in Psalm 8.

Tegenover het geweldige natuurverschijnsel staat 'de sterveling', 'het mensenkind'.

Tolleke kende wel een vers uit die psalm.

Daar staat dat de mens bijna goddelijk gemaakt is. In een wat nieuwere vertaling: U hebt hem bijna een god gemaakt.

Tolleke is dan altijd gaan fantaseren over knappe koppen zoals Einstein of Newton of vul zelf maar een knappe geleerde in.

Maar dominee Rooze zet ons op een ander spoor. Denk daar bij ook aan een zuigeling. Een wonder van de schepping, dat

kleine mensje. Maar denk ook aan het oude besje in een verzorgings-tehuis die niet meer uit de voeten kan. Een klein zielig mensje? Ook daarvoor geldt het vers uit Psalm 8. En er zijn nog meer mensjes waarvoor het goddelijke geldt. – Tolleke moet even slikken.- Denk aan mensjes als die zwerver, die geen plek heeft om zijn hoofd te rusten te leggen. Denk aan de goddelijke kunstwerken in de gevangenissen of in de psychiatrische instellingen. Tolleke wordt getroost door deze woorden. Er is nog hoop voor al die senioren in onze kerk.

Tot een zondag,
Tolleke Bijbelvast